A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2016. szeptember 7.*

„Előzetes döntéshozatal — Jogszabályok közelítése — 2009/73/EK irányelv — Energia — Földgázágazat — A végső felhasználóknak történő földgázszolgáltatás árának meghatározása — Szabályozott díjak — Akadály — Összeegyeztethetőség — Értékelési szempontok — Az ellátásbiztonságra és területi kohézióra irányuló célkitűzések”

A C-121/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Conseil d’État (államtanács, Franciaország) a Bírósághoz 2015. március 10-én érkezett, 2014. december 15-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)**

és

a **Premier ministre**,

a **Ministre de l’Économie, de l’Industrie et du Numérique**,

a **Commission de régulation de l’énergie**,

az **ENGIE**, korábban GDF Suez között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök, F. Biltgen, A. Borg Barthet (előadó), E. Levits és M. Berger bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE) képviseletében O. Fréget és R. Lazerges avocats,

– az ENGIE képviseletében C. Barthélemy avocat,

– a francia kormány képviseletében G. de Bergues, D. Colas és J. Bousin, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: francia.

– a magyar kormány képviseletében Fehér M., meghatalmazotti minőségben,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében C. Giolito és O. Beynet, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. április 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 94. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 97. o.) 3. cikke (1) és (2) bekezdésének az értelmezésére irányul.

2 Ezt a kérelmet az Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (lakossági energiaellátók nemzeti szervezete, ANODE), illetve a Premier ministre (miniszterelnök), a Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique (gazdasági, ipari és digitális gazdasági miniszter), a Commission de régulation de l'énergie (energiaszabályozási bizottság, Franciaország) és az ENGIE, korábban GDF Suez között a szabályozott földgáz-értékesítési díjak tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2009/73 irányelv (44) és (47) preambulumbekezdése értelmében:

„(44) A közszolgáltatási kötelezettségek tiszteletben tartása ennek az irányelvnek az egyik alapvető követelménye, és fontos, hogy ez az irányelv megállapítsa azokat a minden tagállam által tiszteletben tartandó közös minimális normákat, amelyek tekintetbe veszik a fogyasztóvédelmi célokat, az ellátás biztonságát, a környezetvédelmet és a verseny azonos szintjét minden tagállamban. Fontos, hogy a közszolgáltatási kötelezettségeket nemzeti szinten lehessen értelmezni az adott országokra jellemző körülmények és a közösségi jog tekintetbevételével.

[…]

(47) A közszolgáltatási kötelezettségeket és a belőlük eredő közös minimális normákat tovább kell szilárdítani, hogy minden fogyasztó – különösen a védelemre szorulók – biztosan részesüljön a verseny előnyeiből és a tisztességes árakból. A közszolgáltatási kötelezettségeket nemzeti alapon, a nemzeti körülmények figyelembevételével kell meghatározni; [a] tagállamoknak azonban tiszteletben kell tartaniuk a közösségi jogot. [...]"

4 Ezen irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok, intézményi szervezetükre építve és a szubszidiaritás elvét figyelembe véve, gondoskodnak arról, hogy a földgázipari vállalkozásokat ennek az irányelvnek az elvei szerint működtessék a (2) bekezdés sérelme nélkül, azzal a céllal, hogy versengő, biztonságos és környezeti szempontból fenntartható földgázpiac alakuljon ki, és nem alkalmaznak megkülönböztetést ezekkel a vállalkozásokkal szemben sem a jogok, sem a kötelezettségek tekintetében.

(2) A Szerződés vonatkozó rendelkezéseinek teljes tiszteletben tartásával – különös tekintettel [106.] cikkére – a tagállamok a földgázágazatban működő vállalkozások számára általános gazdasági érdekből előírhatnak olyan közszolgáltatási kötelezettségeket, amelyek a biztonságra, az ellátás biztonságát is beleértve, az ellátás folyamatosságára, minőségére és árára, valamint a környezetvédelemre – beleértve az energiahatékonyságot, a megújuló energiaforrásokból származó energiákat és az éghajlat védelmét – vonatkoznak. Ezeket a kötelezettségeket világosan meg kell határozni, azoknak átláthatóaknak, megkülönböztetéstől mentesnek és ellenőrizhetőnek kell lenniük, és garantálniuk kell a nemzeti fogyasztókhoz való hozzáférés egyenlőségét a Közösség földgázipari vállalkozásai számára. Az ellátás biztonsága, az energiahatékonysági/keresletoldali szabályozás [helyesen: az energiahatékonyság és a keresletoldali szabályozás] és a környezetvédelmi, valamint a megújuló energiaforrásokból származó energiára irányuló célok teljesítése vonatkozásában – ahogy arra ez a bekezdés is hivatkozik – a tagállamok hosszú távú tervezést vezethetnek be, figyelembe véve annak lehetőségét, hogy harmadik fél is kérhet a hálózathoz való hozzáférést.”

5 A 2009/73 irányelv 2. cikkének 28. pontjában szereplő fogalommeghatározás értelmében a „feljogosított felhasználók” azok a felhasználók, akik szabadon, saját választásuk szerinti szolgáltatótól vásárolhatnak földgázt ezen irányelv 37. cikke értelmében.

6 A 2009/73 irányelv 37. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy a feljogosított felhasználók közé tartozzanak:

a) 2004. július 1-jéig a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 1998. június 22-i 98/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [HL 1998. L 204., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet, 2. kötet, 28. o.] 18. cikkében meghatározott feljogosított felhasználók. A tagállamok minden év január 31-éig közzéteszik az ezen feljogosított felhasználók meghatározására vonatkozó szempontokat;

b) 2004. július 1-jétől minden nem háztartási felhasználó;

c) 2007. július 1-jétől minden felhasználó.”

A francia jog

7 A code de l’énergie (energiatörvény) L. 100-1. cikke értelmében:

„Az energiapolitika garantálja a nemzet stratégiai függetlenségét, valamint elősegíti gazdasági versenyképességét. E politika célja:

– az ellátás biztonságának biztosítása;

– versenyképes energiaár fenntartása; […]

– az energiához való hozzáférés mindenki számára való biztosítása révén a társadalmi és területi kohézió garantálása.”

8 Ugyanezen törvény L. 121-32. cikkének előírása szerint a földgázszolgáltatók számára közszolgáltatási kötelezettségeket írnak elő, amelyek többek között az ellátás biztonságára, valamint a nyújtott termékek és szolgáltatások minőségére és árára vonatkoznak.

9 Az említett törvény L. 121-46. cikke a következőképpen rendelkezik:

„I. – A jelen fejezet 1. és 2. szakaszában megfogalmazott közszolgáltatási feladatok teljesítésének biztosítását lehetővé tévő célok és módszerek az egyrészt az állam, és másrészt [...] a GDF Suez [...] között kötött szerződések tárgyát képezik, [...] a számára előírt közszolgáltatási feladatok miatt [...]

II. – Az I. pontban előírt szerződések többek között a következőkre vonatkoznak:

1° Az ellátás biztonságával, a fogyasztóknak nyújtott szolgáltatás rendszerességével és minőségével kapcsolatos közszolgáltatási követelmények;

2° A közszolgáltatáshoz való hozzáférés biztosítását lehetővé tevő eszközök;

[…]

4° A gáz […] szabályozott értékesítési díjainak többéves alakulása;

[…]”

10 A code de commerce (kereskedelmi törvény) L. 410-2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Törvény eltérő rendelkezése hiányában a javak, áruk és szolgáltatások árait […] a verseny szabadon határozza meg.

Ugyanakkor azokban az ágazatokban vagy területeken, ahol az árverseny monopolhelyzet vagy tartós ellátási nehézségek, illetve törvényi vagy rendeleti rendelkezések miatt korlátozott, az államtanács keretében hozott rendelet a versenyhatósággal folytatott konzultációt követően szabályozhatja az árakat.”

11 Az energiatörvény „Szabályozott értékesítési díjak” címen belüli L. 445-1–L. 445-4. cikke pontosítja a következőket:

„L. 445-1. cikk

A kereskedelemi törvény L. 410-2. cikke második bekezdésének rendelkezései vonatkoznak az L. 445-3. cikkben hivatkozott szabályozott földgáz-értékesítési díjakra.

L. 445-2. cikk

Az L. 445-3. cikkben hivatkozott díjakkal kapcsolatos döntéseket az energiaszabályozási bizottság véleményének kikérését követően a gazdaságért és az energiáért felelős miniszterek együttesen hozzák meg.

Az energiaszabályozási bizottság indokolással ellátott javaslatait és véleményeit azt követően fogalmazza meg, hogy minden általa hasznosnak ítélt konzultációt lefolytatott az energiapiac szereplőivel.

L. 445-3. cikk

A szabályozott földgáz-értékesítési díjakat a szolgáltatások jellemzői, illetve az e szolgáltatásokhoz kapcsolódó költségek alapján határozzák meg. E díjak fedeznek minden ilyen költséget, kivéve az azon ügyfelek részére nyújtott bármilyen támogatást, akik gyakorolták az L. 441-1. cikkben előírt jogukat. […]

L. 445-4. cikk

A földgáz végső felhasználójára csak az L. 445-3. cikkben hivatkozott szabályozott földgáz-értékesítési díjak hatálya alá tartozó fogyasztási hely vonatkozásában lehet alkalmazni e díjakat.

Ugyanakkor az évi 30 000 kilowattórát el nem érő mennyiségű földgázt fogyasztó végső felhasználóra bármilyen fogyasztási hely vonatkozásában lehet alkalmazni az L. 445-3. cikkben hivatkozott szabályozott földgáz-értékesítési díjakat.”

12 Az energiatörvény L. 441-1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Minden olyan ügyfél, amely az általa megvásárolt gázt fogyasztja, vagy viszonteladás céljából vásárol gázt, jogosult arra, adott esetben megbízottja révén, hogy megválassza földgázszolgáltatóját.”

13 A szabályozott díjak számításának módjára vonatkozó szabályokat a 2013. május 16-i 2013–400. sz. rendelettel (JORF 2013. május 17., 8189. o.) módosított, a décret nº 2009–1603, du 18 décembre 2009, relatif aux tarifs réglementés de vente de gaz naturel (a szabályozott földgáz-értékesítési díjakról szóló, 2009. december 18-i 2009–1603. sz. rendelet) (JORF 2009. december 22., 22082. o.; a továbbiakban: 2009–1603. sz. rendelet) állapítja meg.

14 A 2009–1603. sz. rendelet értelmében a szabályozott földgáz-értékesítési árakat az energiaszabályozási bizottság véleményének kikérését követően a gazdaságért és az energiáért felelős miniszterek határozzák meg. Először is az e két miniszter által hozott határozat valamennyi szolgáltató tekintetében megállapítja a földgázszolgáltatás teljes költségét tükröző árképletet, valamint a szolgáltatáson kívüli költségek felmérésének módszertanát. Másodszor az említett miniszterek az energiaszabályozási bizottság elemzése és véleménye nyomán rendeletben határozzák meg a szabályozott földgáz-értékesítési árakat. Ezeket az árakat évente legalább egyszer áttekintik, illetve az árképlet alakulásának függvényében szükség szerint felülvizsgálják. A szabályozott áraknál alacsonyabb árakat kínáló szolgáltató javasolhatja a szabályozott ár megváltoztatását az energiaszabályozási bizottság számára, amely bizottságnak meg kell győződnie arról, hogy a kért változtatás valóban az árképlet alkalmazásának eredménye. E rendelkezések 2016. január 1-jei módosítása értelmében nagyobb szerepet kapott az energiaszabályozási bizottság, amely immár a szabályozott árakra vonatkozó javaslatokat tesz a gazdaságért és energiáért felelős miniszterek számára. E javaslatokat elfogadottnak kell tekinteni, ha azokkal szemben az említett miniszterek három hónapon belül nem emelnek kifogást.

15 A szabályozott árakkal fedezett költségek tekintetében a 2009–1603. sz. rendelet előírja, hogy a szabályozott áraknak maradéktalanul fedezniük kell a szolgáltató költségeit. Ennek megfelelően e rendelet 3. és 4. cikke kimondja a következőket:

„3. cikk

A szabályozott földgáz-értékesítési díjak fedezik a földgáz beszerzési költségeit, valamint a beszerzésen kívüli költségeket.

A díjaknak van egy, a tényleges fogyasztáshoz kapcsolódó változó része, valamint egy átalány része, amelyet a földgázszolgáltatás rögzített költségei alapján számítanak ki, amelynek során szintén figyelembe lehet venni az ügyfél által fogyasztott, a szerződésben igényelt vagy fenntartott mennyiséget, valamint a felhasználás feltételeit, így többek között az igényelt mennyiség év közbeni elosztását.

4. cikk

Valamennyi szolgáltató tekintetében meghatározzák azt a díjképletet, amely a földgázbeszerzés összes költségét lefedi. A díjképlet, valamint a beszerzésen kívüli költségek lehetővé teszik a földgázszolgáltatás átlagos költségének a megállapítását, amely alapján kerül sor a földgáz-értékesítés szabályozott díjainak a rögzítésére az érintett ügyfeleknek történő szállítási módtól függően.

A beszerzésen kívüli költségek közé tartoznak többek között:

– a földgázszállító hálózatok, illetve adott esetben a közcélú földgázelosztó hálózatok üzemeltetésének költségei, amelyek az energiaszabályozási bizottság által megállapított földgázinfrastruktúra-használati díjak alkalmazásának eredményei;

– adott esetben a földgáztárolók használatának költségei;

– a nyújtott szolgáltatások értékesítésének költségei, egy észszerű kereskedelmi árrést is beleértve.

[…]”

16 A beszerzésen kívüli költségek tehát a szállítással, a tárolással, az elosztással, az adóval és a nyereséggel kapcsolatos költségelemeket takarják, míg a szolgáltatási költségek a beszerzési költségeknek felelnek meg, és elsősorban a szolgáltató és a külföldi termelők közötti hosszú távú szerződéseken alapulnak, mivel Franciaország csaknem teljes fogyasztása importból származik. E hosszú távú szerződések általában a kőolaj árához igazodnak.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

17 Az ANODE 2013. július 17-én benyújtott keresetlevelével keresetet terjesztett a Conseil d’État (államtanács, Franciaország) elé, amelyben kérte a 2013–400. sz. rendelet hatáskörtúllépés miatt történő megsemmisítését.

18 Keresetében az ANODE előadja többek között, hogy az energiatörvény L. 445-1–L. 445-4. cikke, amelyeket az említett rendelet hajt végre, sérti a 2009/73 irányelv célkitűzéseit.

19 Az ANODE különösen arra hivatkozik, hogy a nemzeti jog szóban forgó rendelkezései nem egyeztethetők össze a 2010. április 20-i Federutility és társai ítéletben (C-265/08, EU:C:2010:205) kimondott alkalmazási elvvel.

20 A Conseil d’État (államtanács) először azt kérdezi, hogy a francia szabályozásban megállapítotthoz hasonló, árakra vonatkozó állami beavatkozást úgy kell-e tekinteni, hogy az a végső fogyasztónak nyújtott földgázszolgáltatás árszintjének a piaci viszonyoktól független meghatározásához vezet, amely így magánál a jellegénél fogva a versengő földgázpiac kialakításának akadályát képezi, megsértve a 2009/73 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését.

21 Másodszor, ha ez a helyzet állna fenn, a Conseil d’État (államtanács) azt kérdezi, hogy milyen szempontok alapján kell értékelni az ilyen szabályozás 2009/73 irányelvvel való összeegyeztethetőségét, és különösen, hogy az ezen irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével együtt értelmezett EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése lehetővé teszi-e, hogy a tagállamok szabályozott árak bevezetésével olyan célokat kövessenek, mint az ellátásbiztonság és a területi kohézió. A Conseil d’État (államtanács) azt is meg kívánja tudni, hogy lehetséges-e az árak rögzítésére vonatkozó olyan állami beavatkozás, amely az inkumbens szolgáltató teljes költsége fedezetének elvén, valamint olyan költségelemeken alapul, amelyeket esetlegesen a szabályozott díjak meghatározása során figyelembe lehet venni.

22 E körülmények között a Conseil d'État (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Az olyan tagállami beavatkozást, amely révén arra kötelezik az inkumbens szolgáltatót, hogy a végső fogyasztónak szabályozott díjak ellenében kínálja fel a földgázszolgáltatását, de amely nem akadályozza meg, hogy az inkumbens szolgáltató, illetve az alternatív szolgáltatók e díjaknál alacsonyabb árakon versengő ajánlatokat tegyenek, úgy kell-e tekinteni, mint amely ahhoz vezet, hogy a végső fogyasztó részére szolgáltatott földgáz árának szintjét a piac alakulásától függetlenül állapítják meg, valamint az jellegénél fogva akadályát jelenti-e a 2009/73 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében hivatkozott versengő földgázpiac kialakulásának?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén milyen szempontok alapján kell értékelni az ilyen, a végső fogyasztó részére szolgáltatott földgáz árát érintő állami beavatkozásnak a 2009/73 irányelvvel való összeegyeztethetőségét?

Különösen:

a) A 2009/73 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével együtt értelmezett EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése milyen mértékben és milyen feltételek mellett teszi lehetővé a tagállamok számára, hogy a végső fogyasztó részére szolgáltatott földgáz árát érintő beavatkozásaik során a méltányos szintű szolgáltatási ár fenntartásától eltérő célokat kövessenek, mint az ellátásbiztonság és a területi kohézió?

b) A 2009/73 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése, figyelemmel többek között az ellátásbiztonságra és területi kohézióra irányuló célokra, lehetővé teszi-e a szolgáltatott földgáz árának megállapítását érintő tagállami beavatkozást az inkumbens szolgáltató valamennyi költsége fedezésének elve alapján, továbbá azon költségek, amelyeket a díjaknak fedezniük kell, kiterjedhetnek-e a hosszú távú beszerzéseknek megfelelő résztől eltérő más összetevőkre?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

23 Kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy összeegyeztethető-e a 2009/73 irányelvvel és az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésével az alapeljárásban szereplőhöz hasonló, a szabályozott földgáz-értékesítési díjakra vonatkozó rendszer.

24 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a Bíróságnak a 2010. április 20-i Federutility és társai ítéletében (C-265/08, EU:C:2010:205) már alkalma nyílt kijelölni – különösen a földgázágazatban – az árakra vonatkozó állami beavatkozások uniós joggal való összeegyeztethetőségének a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság általi értékelését lehetővé tevő elemzési keretet. Ebben az ítéletben, valamint az azt követő ítélkezési gyakorlatban a Bíróság több iránymutatást adott azon kritériumok tekintetében, amelyekre az ilyen értékelést alapítani kell, és a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett kérdéseket tehát ezen ítélkezési gyakorlat fényében kell vizsgálni (lásd: 2011. december 21-i Enel Produzione ítélet, C-242/10, EU:C:2011:861; 2015. szeptember 10-i Bizottság kontra Lengyelország ítélet, C-36/14, nem tették közzé, EU:C:2015:570).

Az első kérdésről

25 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2009/73 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az a tagállami beavatkozás, amely bizonyos szolgáltatók, köztük az inkumbens szolgáltató tekintetében azt írja elő, hogy szabályozott díjakon kínálja a földgázszolgáltatást a végső fogyasztó számára, de egyik piaci szolgáltató tekintetében sem akadályozza meg, hogy e díjaknál alacsonyabb árakon tegyenek versengő ajánlatokat, magánál a jellegénél fogva a versengő földgázpiac e rendelkezésben említett kialakításának az akadályát jelenti.

26 Bár a 2009/73 irányelv egyik rendelkezéséből sem következik, hogy a földgázszolgáltatás árát kizárólag a kínálat és a kereslet alakulásának kellene meghatároznia, ez a követelmény magából az említett irányelv céljából és általános rendszeréből következik, amely célkitűzés arra irányul, hogy a földgáz teljesen és ténylegesen nyitott és versengő belső piacát kialakítsa, ahol valamennyi fogyasztó szabadon megválaszthatja szolgáltatóját, és ahol valamennyi szolgáltató szabadon nyújthatja szolgáltatásait az ügyfeleinek (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 10-i Bizottság kontra Lengyelország ítélet, C-36/14, nem tették közzé, EU:C:2015:570, 45. pont).

27 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a földgáz értékesítési árára vonatkozó állami beavatkozást megvalósító intézkedés olyan intézkedésnek minősül, amely magánál a jellegénél fogva is a működőképes belső földgázpiac kialakításának akadályát képezi (lásd: 2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 35. pont).

28 A jelen ügyben az alapeljárásban szóban forgó francia szabályozás olyan állami beavatkozást állapít meg, amely annak előírásából áll, hogy bizonyos vállalkozások a piacon az ügyfelek bizonyos csoportjai számára olyan árakon kínálják a földgázt, amelyek a hatóságok által megállapított kritériumok szerint és az általuk megállapított díjtáblázat felhasználásával elvégzett számítás eredményeként jöttek létre.

29 Márpedig az e szabályozás alkalmazásával megállapított díjak olyan szabályozott áraknak minősülnek, amelyek semmiképpen sem tekinthetők a piaci kínálati és keresleti viszonyok által meghatározott szabad megállapítás eredményének. Éppen ellenkezőleg, ezeket a díjakat a hatóságok által előírt kritériumok alapján határozták meg, így azok a piaci viszonyok alakulásától függetlenek.

30 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 31. pontjában rámutatott, az olyan intézkedés, amely azt írja elő, hogy egy terméket vagy szolgáltatást adott áron kell kínálni a piacon, szükségszerűen befolyásolja az érintett vállalkozásokat a szóban forgó piacon gyakorolt tevékenységükkel kapcsolatban megillető szabadságot, és így az ezen a piacon megvalósuló versenyt. Egy ilyen intézkedés magánál a jellegénél fogva ellentétes a nyitott és versengő piac megvalósítására irányuló célkitűzéssel.

31 Ebből az következik, hogy a hatóságok beavatkozásából eredő díjmegállapítás szükségképpen befolyásolja a versenyt, és ezért az alapeljárásban szereplőhöz hasonló szabályozás ellentétes a 2009/73 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt, a nyitott és versengő földgázpiac megvalósítására irányuló célkitűzéssel.

32 Egyébiránt, amint arra a főtanácsnok az indítványának 35. pontjában rámutatott, az a tény, hogy a szabályozott díjakkal érintett vállalkozások szintén szabadon tehetnek ajánlatot a piacon, nem vonhatja kétségbe azt a megállapítást, hogy az alapeljárásban szóban forgó állami beavatkozás érinti a versenyt. Ugyanis önmagában a piac két részre osztottsága – egy olyan részre, ahol az árakat a versenyen kívül állapítják meg, és egy olyan részre, ahol a meghatározásukat a piaci viszonyokra bízzák – ellentétes a földgáz nyitott és versengő belső piacának a kialakításával. E tekintetben hozzá kell tenni, hogy a francia kormány azon érve, amely szerint a szabályozott díjak plafonként szolgálnak az alapeljárásban szóban forgó szabályozással nem érintett többi szolgáltató árának meghatározásánál, megerősíti azt a feltevést, amely szerint az említett díjak a francia földgázpiac egészén ténylegesen hatást gyakorolnak a szabad ármegállapításra.

33 A fentiekre tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2009/73 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az a tagállami beavatkozás, amely bizonyos szolgáltatók, köztük az inkumbens szolgáltató tekintetében azt írja elő, hogy szabályozott díjakon kínálja a földgázszolgáltatást a végső fogyasztó számára, magánál a jellegénél fogva a versengő földgázpiac e rendelkezésben említett kialakításának az akadályát jelenti, amely akadály akkor is fennáll, ha ez a beavatkozás egyik piaci szolgáltató tekintetében sem akadályozza meg, hogy e díjaknál alacsonyabb árakon tegyenek versengő ajánlatokat.

A második kérdésről

34 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azoknak a szempontoknak a pontosítását kéri, amelyeket figyelembe kell venni az alapeljárásban szereplő szabályozásnak a 2009/73 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével való összeegyeztethetőségének értékelésekor.

35 E tekintetben előzetesen meg kell állapítani, hogy a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 176., 57. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet, 2. kötet, 230. o.) 3. cikkének (2) bekezdése tekintetében az árak szabályozására irányuló állami beavatkozás megengedhetőségére vonatkozó, a 2010. április 20-i Federutility és társai ítéletben (C-265/08, EU:C:2010:205) tett megállapítások a 2009/73 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése tekintetében is érvényesek, mivel ez utóbbi rendelkezés – az alapeljárásban való alkalmazását tekintve – nem módosult (lásd: 2015. szeptember 10-i Bizottság kontra Lengyelország ítélet, C-36/14, nem tették közzé, EU:C:2015:570, 53. pont).

36 Ezért, jóllehet a végső fogyasztónak nyújtott földgázszolgáltatás árának meghatározására irányuló állami beavatkozás a versengő földgázpiac kialakításának akadályát képezi, ez a beavatkozás mindazonáltal a 2009/73 irányelv alapján három feltétel tiszteletben tartása esetén igazolható. Először is e beavatkozásnak általános gazdasági érdekű célt kell követnie, másodszor tiszteletben kell tartania az arányosság elvét, harmadszor pedig világosan meghatározott, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és ellenőrizhető közszolgáltatási kötelezettségeket kell előírnia, és biztosítania kell az uniós földgázszolgáltató vállalkozások egyenlő hozzáférését a fogyasztókhoz (lásd ebben az értelemben: 2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 20–22. és 47. pont; 2015. szeptember 10-i Bizottság kontra Lengyelország ítélet, C-36/14, nem tették közzé, EU:C:2015:570, 51–53. pont).

37 Az első, az általános gazdasági érdek meglétére vonatkozó feltételt illetően a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy egy tagállam milyen mértékben és milyen feltételekkel követhet a Bíróság által a 2010. április 20-i Federutility és társai ítéletben (C-265/08, EU:C:2010:205) elismert méltányos szintű szolgáltatási ár fenntartásától eltérő általános gazdasági érdeket megvalósító célkitűzéseket.

38 Rá kell mutatni arra, hogy a 2009/73 irányelv nem határozza meg az általános gazdasági érdekre vonatkozó feltétel fogalmát, azonban az ezen irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében szereplő, mind erre a feltételre, mind pedig az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásokkal kapcsolatos EUMSZ 106. cikkre történő utalás megköveteli, hogy az említett feltételt a Szerződés utóbbi rendelkezésének fényében értelmezzük (lásd ebben az értelemben: 2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 26. pont).

39 E tekintetben a Bíróság emlékeztetett arra, hogy az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése előírja egyrészt azt, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozások olyan mértékben tartoznak a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását, másrészt a kereskedelem fejlődése nem befolyásolható az Unió érdekeivel ellentétes mértékben (2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 27. pont).

40 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 44. pontjában rámutatott, az általános gazdasági érdekre vonatkozó említett feltételt a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséből adódó új összefüggésben – amely az EUMSZ 106. cikken kívül az EUMSZ 14. cikket, az EU-Szerződéshez (a Lisszaboni Szerződésből eredő változatában) és az EUM-Szerződéshez csatolt, az általános érdekű szolgáltatásokról szóló 26. sz. jegyzőkönyvet (a továbbiakban: 26. sz. jegyzőkönyv), valamint az Európai Uniónak a Szerződésekkel egyenértékű jogi kötőerővel rendelkező Alapjogi Chartáját, különösen annak az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférésről szóló 36. cikkét is magában foglalja – kell értelmezni.

41 Konkrétan a 26. sz. jegyzőkönyv kifejezett módon elismeri a tagállami hatóságok alapvető szerepét és széles mérlegelési jogkörét az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával, más által való ellátásával, illetve megszervezésével kapcsolatban.

42 Ami konkrétabban a földgázágazatot illeti, a 2009/73 irányelv (47) preambulumbekezdésének második mondatából kitűnik, hogy a közszolgáltatási kötelezettségeket nemzeti alapon, a nemzeti körülmények figyelembevételével kell meghatározni, azonban a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogot.

43 Ebben az összefüggésben az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése arra irányul, hogy összeegyeztesse a tagállamok azon érdekeit, hogy egyes vállalkozásokat gazdaság- vagy szociálpolitikai eszközként vegyenek igénybe, valamint az Uniónak a versenyszabályok tiszteletben tartására és a belső piac egységének megóvására vonatkozó érdekeit (lásd ebben az értelemben: 1999. szeptember 21-i Albany -ítélet, C-67/96, EU:C:1999:430, 103. pont; 2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 28. pont).

44 A Bíróság kifejtette, hogy a tagállamok az uniós jog tiszteletben tartása mellett jogosultak az általános gazdasági érdekű szolgáltatásaik terjedelmét és megszervezését meghatározni. Különösen figyelembe vehetik a nemzeti politikájukra jellemző sajátos célokat (lásd ebben az értelemben: 1999. szeptember 21-i Albany-ítélet, C-67/96, EU:C:1999:430, 104. pont; 2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 29. pont).

45 E tekintetben a Bíróság utalt arra, hogy azon mérlegelés keretében, amelyet a tagállamoknak a 2009/73 irányelv alapján annak meghatározását illetően kell lefolytatniuk, hogy általános gazdasági érdekből a földgázágazatban működő vállalkozások számára indokolt-e közszolgáltatási kötelezettséget előírni, a tagállamok feladata, hogy összeegyeztessék a liberalizáció célkitűzését, valamint az említett irányelv által követett többi célt (lásd ebben az értelemben: 2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 32. pont).

46 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság kifejezett utalást tesz a francia kormány által is hivatkozott ellátásbiztonság és területi kohézió célkitűzésére mint az alapeljárásban szóban forgó szabályozás által megvalósítani kívánt általános gazdasági érdekű célkitűzésekre.

47 Ami az ellátásbiztonságot illeti, az elsődleges uniós jog és a 2009/73 irányelv egyaránt kifejezetten rendelkezik e célkitűzésről.

48 Indítványának 56. pontjában a főtanácsnok ugyanis rámutatott arra, hogy az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésének b) pontja az Unió energiaellátásának biztonságát az uniós energiapolitika egyik alapvető célkitűzéseként azonosítja. Ami konkrétabban a földgáz területét illeti, a 2009/73 irányelv több preambulumbekezdéséből és cikkéből is kitűnik, hogy az irányelv az energiaellátás biztonságát kifejezetten az egyik elsődleges céljának tekinti.

49 Ezzel szemben a 2009/73 irányelv a területi kohéziót nem említi kifejezetten olyan általános gazdasági érdekű célként, amely a közszolgáltatási kötelezettségek előírását igazolhatná a földgázágazatban.

50 Ugyanakkor egyrészt meg kell jegyezni, hogy amint arra a főtanácsnok az indítványának 52–54. pontjában rámutatott, a 2009/73 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése nem kimerítő jelleggel felsorolja azokat a tevékenységi területeket, amelyek közszolgáltatási kötelezettségek tárgyát képezhetik, és úgy rendelkezik, hogy a tagállamok az uniós jog tiszteletben tartása mellett továbbra is szabadon meghatározhatják azokat az általános gazdasági érdekű célokat, amelyeket a közszolgáltatási kötelezettségek előírásával meg kívánnak valósítani. E kötelezettségeknek azonban mindig arra kell irányulniuk, hogy hozzájáruljanak egy vagy több általános gazdasági érdekű cél megvalósításához.

51 Másrészt a főtanácsnok az indítványának 57. pontjában rámutatott arra, hogy az az EUMSZ 14. cikk kifejezetten elismeri az általános gazdasági érdekű szolgáltatásoknak az Unión belüli területi kohézió elősegítésében játszott szerepét. Ezenfelül az Európai Unió Alapjogi Chartájának 36. cikke az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz történő hozzáféréshez való jog keretében kifejezetten említést tesz a területi kohézióról.

52 A fentiekből az következik, hogy az uniós jog, és különösen a 2009/73 irányelv EUMSZ 14. cikk és az EUMSZ 106. cikk fényében értelmezett 3. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy általános gazdasági érdekből a földgázágazatban működő vállalkozások számára többek között az ellátásbiztonság és a területi kohézió garantálása érdekében a földgázszolgáltatás árára vonatkozó közszolgáltatási kötelezettséget írjanak elő, feltéve hogy az ezen irányelv által megállapított többi feltétel is teljesül.

53 A jelen ítélet 36. pontjában említett második, az arányosság elvének tiszteletben tartására vonatkozó feltételt illetően magának az EUMSZ 106. cikknek a szövegéből következik, hogy a 2009/73 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése alapján a vállalkozásokkal szemben előírható közszolgáltatási kötelezettségeknek tiszteletben kell tartaniuk az arányosság elvét, ennélfogva 2007. július 1-je után ezek a kötelezettségek kizárólag olyan mértékben veszélyeztethetik a földgázellátás árának szabad meghatározását, amennyiben az általuk kitűzött, általános gazdasági érdekű cél megvalósítása érdekében szükséges, és – következésképpen – mindenképpen csak korlátozott ideig veszélyeztethetik azt (lásd ebben az értelemben: 2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 33. pont).

54 Jóllehet az alapeljárásban a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megítélnie, hogy az arányosság e követelménye teljesül-e, azonban a Bíróságnak a rendelkezésre álló információk alapján ehhez minden szükséges útmutatást meg kell adnia e bíróság számára az uniós joggal kapcsolatban (2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 34. pont).

55 Az arányosság elvének tiszteletben tartása magában foglalja először is azt, hogy a szóban forgó intézkedésnek alkalmasnak kell lennie arra, hogy biztosítsa az általa követett általános gazdasági érdekű célkitűzés megvalósulását (2011. december 21-i Enel Produzione ítélet, C-242/10, EU:C:2011:861, 55. pont).

56 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság csak rendkívül kevés adatot adott át annak értékeléséhez, hogy a francia kormány által hivatkozott rendkívül általános célkitűzések megvalósításához miért lenne szükség a földgáz árának előírására.

57 Konkrétan, ami az ellátásbiztonságra irányuló célkitűzést illeti, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében az említett kormány azon érvére hivatkozik, amely szerint az inkumbens szolgáltatónak a kőolajtermékek árához igazított hosszú távú beszerzési szerződései fokozott ellátásbiztonságot garantálnak az alternatív szolgáltatóknak a földgáz nagykereskedelmi árának ingadozása által befolyásolt szerződéseihez képest.

58 Márpedig, jóllehet nem kizárt, hogy a földgázszolgáltatás adott áron történő kínálására és nyújtására vonatkozó kötelezettséget megállapító szabályozást úgy lehet tekinteni, hogy az képes garantálni az ellátásbiztonságot, a Bíróság elé terjesztett, az elemzést lehetővé tevő pontos adatok hiányában a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megállapítása, hogy az alapeljárásban szóban forgó szabályozás esetén is ez a helyzet áll-e fenn.

59 A területi kohézió célkitűzését illetően rá kell mutatni arra, hogy jóllehet nem tűnik kizártnak, hogy egy ilyen célkitűzés a szabályozott díjaknak a nemzeti terület egészén való előírása révén is megvalósítható legyen, az alapeljárásban szóban forgó intézkedésnek az említett célkitűzés megvalósítására való alkalmasságának megállapítására irányuló elemzés keretében a kérdést előterjesztő bíróságnak kell értékelnie, hogy nincsenek-e olyan intézkedések, amelyek szintén alkalmasak az említett cél elérésére,

azonban kevésbé akadályozzák a nyitott belső földgázpiac megvalósítását, például azáltal, hogy az alkalmazandó árat csak az ügyfelek bizonyos, hátrányos helyzetű és objektív földrajzi kritériumok alapján meghatározott térségekben található csoportjaira nézve írja elő.

60 Másodszor a Bíróság kimondta, hogy az árakra vonatkozó állami beavatkozás időtartamának szigorúan az e szabályozás által követett cél eléréséhez szükséges időtartamra kell korlátozódnia (2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 33. és 35. pont).

61 E tekintetben a Bíróság rendelkezésére álló információkból az következik, hogy az alapeljárásban szóban forgó szabályozás nem állapít meg semmilyen időbeli korlátot azon kötelezettség tekintetében, hogy a végső ügyfeleknek szabályozott árakon kell nyújtani a földgázszolgáltatást, ami állandó jelleget kölcsönöz e kötelezettségnek.

62 Az alkalmazott díjak maximális időtartamának megállapítása nem minősülhet ilyen korlátozásnak, mivel e mechanizmus csak e díjak mértékének időszakos felülvizsgálatára, nem pedig a földgázpiac alakulása alapján az árakba való állami beavatkozás szükségességére vagy módszereire vonatkozik.

63 Mindenesetre a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy a rendelkezésére álló konkrét adatokra tekintettel megvizsgálja, hogy a kereskedelmi törvény L. 410-2. cikkében szereplőhöz hasonló, lényegében állandó jellegű kötelezettség előírása tiszteletben tartja-e a jelen ítélet 55. pontjában említett követelményt.

64 Harmadszor az alkalmazott beavatkozási mód nem haladhatja meg az elérni kívánt általános gazdasági érdekű cél megvalósításához szükséges mértéket (2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 36. pont).

65 E tekintetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapeljárásban szóban forgó beavatkozás az inkumbens szolgáltató teljes – a beszerzési költségeit tükröző képlet, valamint a beszerzésen kívüli költségeinek az értékelésére szolgáló módszer alkalmazásával meghatározott – költsége fedezetének elvén alapul; az említett képletet és módszert a költségek alakulásának a szabályozó hatóság általi éves elemzését követően dolgozzák ki.

66 Ezzel összefüggésben a szükségesség követelménye értelmében főszabály szerint meg kell jelölni a földgázár azon elemét, amelynek tekintetében az állami beavatkozás által megvalósítani kívánt célkitűzés eléréséhez a beavatkozásra szükség van (lásd analógia útján: 2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 36. és 38. pont). A kérdést előterjesztő bíróságnak kell értékelnie, hogy az árakra vonatkozóan végrehajtott beavatkozás módszere nem haladja-e meg a követett általános gazdasági érdekű célok eléréséhez szükséges mértéket, valamint hogy nincsenek-e kevésbé korlátozó, megfelelő intézkedések.

67 Negyedszer a szükségesség követelményét a szóban forgó intézkedés személyi hatályára, konkrétan a kedvezményezettjeire tekintettel is értékelni kell (2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 39. pont).

68 E tekintetben meg kell vizsgálni, hogy az alapeljárásban szóban forgó állami beavatkozás milyen mértékű előnyökkel jár a magánszemélyek, illetve vállalkozások mint végső földgázfogyasztók számára.

69 A jelen esetben az alapeljárásban szóban forgó szabályozás azt írja elő, hogy 2016. január 1-jétől kezdődően a szabályozott árú szolgáltatás kedvezményezettjei a háztartások és azok a vállalkozások, amelyek fogyasztása nem éri el a 30 000 kWh/év mennyiséget. A kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia, hogy az ilyen rendszer, ami úgy tűnik, azonos módon vonatkozik a háztartásokra, valamint a kis- és középvállalkozásokra, az intézkedés személyi hatályát illetően és az ellátásbiztonság, valamint a területi kohézió céljaira tekintettel tiszteletben tartja-e az arányosság követelményét.

70 Végül, ami a jelen ítélet 36. pontjában említett harmadik feltételt illeti, amely szerint az állami beavatkozásnak világosan meghatározott, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és ellenőrizhető közszolgáltatási kötelezettségeket kell előírnia, és biztosítania kell az uniós földgázszolgáltató vállalkozások egyenlő hozzáférését a fogyasztókhoz, meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben nem szolgáltatott semmilyen, az elemzést lehetővé tévő adatot.

71 Ami különösen az alapeljárásban szóban forgó szabályozás hátrányos megkülönböztetéstől mentes jellegét illeti, a főtanácsnok által az indítványának 82. pontjában hivatkozottaknak megfelelően a 2009/73 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése alapján általános jelleggel „a földgázágazatban működő vállalkozások számára” – nem pedig egyes konkrétan meghatározott vállalkozások számára – írhatók elő közszolgáltatási kötelezettségek. Ráadásul ugyanezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a tagállamok „nem alkalmaznak megkülönböztetést […] sem a jogok, sem a kötelezettségek tekintetében” a földgázipari vállalkozásokkal szemben. Ennek keretében a közszolgáltatási kötelezettségekkel megbízott vállalkozások kijelölési rendszere *a priori* nem zárhat ki egyetlen, a földgázelosztó ágazatban működő vállalkozást sem (lásd ebben az értelemben: 2008. június 19-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-220/07, nem tették közzé, EU:C:2008:354, 31. pont).

72 A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy e követelmény, valamint a jelen ítélet 66. pontjában említett többi feltétel teljesül-e az alapeljárásban szóban forgó díjrendszer alkalmazása esetében.

73 A második kérdésre adandó válasz tehát a következő:

– A 2009/73 irányelvnek az EUMSZ 14. cikk és az EUMSZ 106. cikk, valamint a 26. sz. jegyzőkönyv fényében értelmezett 3. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a tagállamok számára annak megfontolását, hogy általános gazdasági érdekből a földgázágazatban működő vállalkozások számára többek között az ellátásbiztonság és a területi kohézió garantálása érdekében indokolt-e a földgázszolgáltatás árára vonatkozó közszolgáltatási kötelezettséget előírni, feltéve egyrészt, hogy az ezen irányelv 3. cikkének (2) bekezdése által megállapított valamennyi, és különösen az ilyen kötelezettségek megkülönböztetéstől mentes jellegére vonatkozó feltétel is teljesül, másrészt pedig, hogy e kötelezettségek előírása tiszteletben tartja az arányosság elvét.

– A 2009/73 irányelv 3. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az árak meghatározásának azon módszere, amely a költségek figyelembevételén alapul, feltéve, hogy e módszer alkalmazása nem eredményezi azt, hogy az állami beavatkozás meghaladja az általa követett általános gazdasági érdekű célok eléréséhez szükséges mértéket.

A költségekről

74 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) A földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az a tagállami beavatkozás, amely bizonyos szolgáltatók, köztük az inkumbens szolgáltató tekintetében azt írja elő, hogy szabályozott díjakon kínálja a földgázszolgáltatást a végső fogyasztó számára, magánál a jellegénél fogva a versengő földgázpiac e rendelkezésben említett kialakításának az akadályát

jelenti, amely akadály akkor is fennáll, ha ez a beavatkozás egyik piaci szolgáltató tekintetében sem akadályozza meg, hogy e díjaknál alacsonyabb árakon tegyenek versengő ajánlatokat.

2) **A 2009/73 irányelvnek az EUMSZ 14. cikk és az EUMSZ 106. cikk, valamint az EU-Szerződéshez – a Lisszaboni Szerződésből eredő változatában – és az EUM-Szerződéshez csatolt, az általános érdekű szolgáltatásokról szóló 26. sz. jegyzőkönyv fényében értelmezett 3. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a tagállamok számára annak megfontolását, hogy általános gazdasági érdekből a földgázágazatban működő vállalkozások számára többek között az ellátásbiztonság és a területi kohézió garantálása érdekében indokolt-e a földgázszolgáltatás árára vonatkozó közszolgáltatási kötelezettséget előírni, feltéve egyrészt, hogy az ezen irányelv 3. cikkének (2) bekezdése által megállapított valamennyi, és különösen az ilyen kötelezettségek megkülönböztetéstől mentes jellegére vonatkozó feltétel is teljesül, másrészt pedig, hogy e kötelezettségek előírása tiszteletben tartja az arányosság elvét.**

A 2009/73 irányelv 3. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az árak meghatározásának azon módszere, amely a költségek figyelembevételén alapul, feltéve, hogy e módszer alkalmazása nem eredményezi azt, hogy az állami beavatkozás meghaladja az általa követett általános gazdasági érdekű célok eléréséhez szükséges mértéket.

Aláírások